

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

25. oktober 2021

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 458 (Alm. del) af 27. september 2021 stillet efter ønske fra Lars Boje Mathiesen (NB)

Spørgsmål

Vil ministeren opdatere svaret på FIU alm. del - spørgsmål 600 (2016-17) <https://www.ft.dk/samling/20161/alm-del/fiu/spm/600/svar/1433769/1802982.pdf> om den skønnede selvfinansieringsgrad af at øge beskæftigelsesfradraget for henholdsvis 3, 5 og 10 mia. kr. med de senest tilgængelige tal?

Svar

På baggrund af det seneste tilgængelige datagrundlag er svaret på spørgsmål 600 (2016-17) opdateret og gengivet herunder.

Beskæftigelsesfradraget er et ligningsmæssigt fradrag, der i 2021 udgør 10,6 pct. af arbejdsindkomsten¹, dog maks. 40.600 kr. Ligningsmæssige fradrag fratrækkes i opgørelsen af den skattepligtige indkomst, som er grundlaget for kirke- og kommuneskatten. Som led i skattereformen fra juni 2012 øges beskæftigelsesfradraget frem mod 2022 til 10,65 pct. I det følgende tages der udgangspunkt i ændringer i beskæftigelsesfradraget i forhold til de fuldt indfasede regler for beskæftigelsesfradraget.

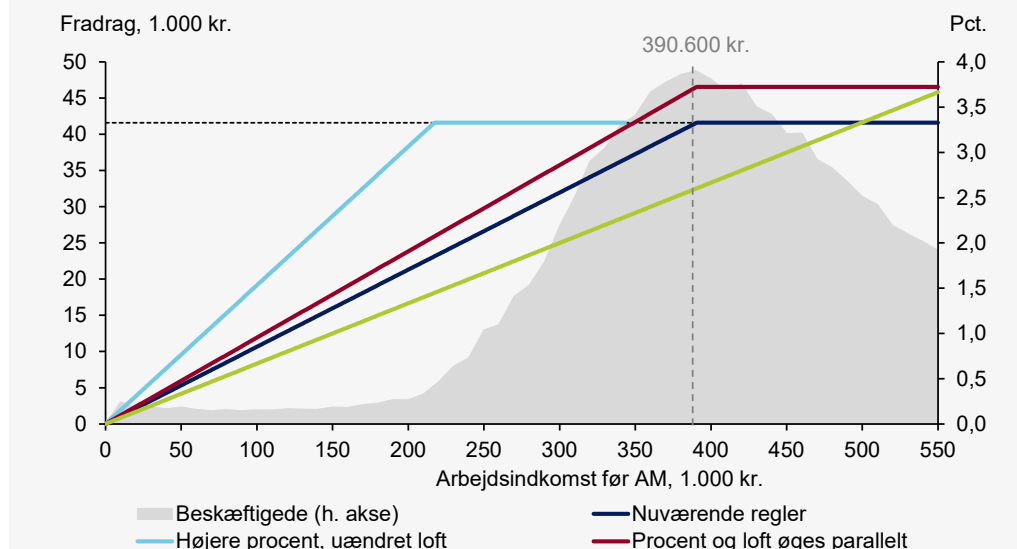
Det forudsættes, at der med spørgsmålet ønskes selvfinansieringsgraderne for ændringer i beskæftigelsesfradraget, som giver et umiddelbart mindre-provenu på henholdsvis 3, 5 og 10 mia. kr. Disse mindre-provenuer opnås gennem tre forskellige ændringer i beskæftigelsesfradraget. Det *første*, hvor procenten for beskæftigelsesfradraget øget, men det maksimale beskæftigelsesfradrag fastholdes. Det indebærer, at det maksimale beskæftigelsesfradrag nås ved en lavere indkomst, *jf. figur 1*. Det *andet*, hvor procenten øges og det maksimale beskæftigelsesfradrag øges parallelt, så det maksimale fradrag opnås ved den samme indkomst. Det *tredje*, hvor den øvre grænse for fradrag fjernes.

---

¹ Beskæftigelsesfradraget beregnes af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget plus eventuelle indskud til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, herunder ATP-bidrag knyttet til arbejdsindkomst.

Figur 1

Illustration af forskellige tilgange til forhøjelser af beskæftigelsesfradraget, 2025-regler, 2022-niveau

Anm.: Indkomsterne er opgjort som grundlaget for beskæftigelsesfradraget.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen.

Tilpasningerne i beskæftigelsesfradraget, der giver mindre-provenu på hhv. 3, 5 og 10 mia. kr. for de tre modeller, er oplistet i tabel 1.

Tabel 1**Virkninger af ændringer i beskæftigelsesfradraget, 2025-regler i 2022-niveau.**

	Beskæftigelses- fradragssats (pct.)	Maksimalt be- skæftigelses- fradrag (kr.)	Umiddelbar provenu- virk- ning (mia. kr.)	Saldovirk- ning efter tilbageløb (mia. kr.)	Saldovirkning efter tilbage- løb og adfærd (mia. kr.)	Selvfinan- sierings- grad (pct.)
Nuværende regler	10,65	41.600				
1. Højere procent og uændret loft						
3 mia.	19,15	41.600	-3,0	-2,3	-2,6	-13
5 mia.	36,15	41.600	-5,0	-3,8	-4,3	-12
Maks.	100	41.600	-6,6	-5,1	-5,5	-7
2. Procent og loft øges parallelt						
3 mia.	11,92	46.600	-3,0	-2,3	-2,2	7
5 mia.	12,75	49.800	-5,0	-3,9	-3,6	7
10 mia.	14,86	58.000	-10,0	-7,7	-7,2	6
3. Intet loft						
3 mia.	8,32	Ubegrænset	-3,0	-2,3	-0,9	62
5 mia.	8,90	Ubegrænset	-5,0	-3,9	-2,2	42
10 mia.	10,37	Ubegrænset	-10,0	-7,7	-5,6	27

Anm.: Selvfinsieringsgraden er opgjort i procent af saldo-virkningen efter tilbageløb.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellens datagrundlag på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen.

1. Øget procent, men fastholdt øvre grænse for beskæftigelsesfradraget

Hvis procenten for beskæftigelsesfradraget forhøjes, mens den øvre grænse holdes fast, betyder det, at det maksimale fradrag opnås ved en lavere indkomst. Samtidig vil alle som i udgangspunktet ikke fik det maksimale fradrag, få et højere fradrag. Det vil alt andet lige øge det såkaldte forskelsbeløb og dermed øge incitamentet til beskæftigelse relativt til at være på overførselsindkomst. En sådan ændring i beskæftigelsesfradraget vil således øge arbejdsudbuddet igennem deltagelseeffekten.

En højere procent for beskæftigelsesfradraget indebærer lavere marginalskat for personer med indkomster op til den nye indkomstgrænse for det maksimale beskæftigelsesfradrag og en øget marginalskat for personer med indkomster mellem den nye og den gamle indkomstgrænse. For personer med indkomster over grænsen, hvor det maksimale beskæftigelsesfradrag nås efter gældende regler, dvs. over $41.600 / 0,1065 = 390.600$ kr., er marginalsatten uændret. Da der er flere personer i indkomstintervallet, hvor marginalsatten øges end hvor den sænkes er virkningen på timearbejdsudbuddet negativ.

Det fremgår af de konkrete beregninger, at den negative arbejdsudbudsvirkning fra timeeffekten er større end den positive virkning fra deltagelseeffekten. Arbejdsudbudsvirkningen bidrager i dette tilfælde til at øge det umiddelbare prove-

nutab ved ændringen i beskæftigelsesfradraget. I det tilfælde, hvor ændring i beskæftigelsesfradraget er indrettet efter et umiddelbart provenutab på 3 mia. kr., kan der således opgøres en negativ selvfinansieringsgrad på -13 pct.

Hvis procenten for beskæftigelsesfradraget øges yderligere, så eksperimentet giver et umiddelbart mindre-provenu på 5 mia. kr., reduceres selvfinansieringsgraden nominelt i forhold til eksperimentet, der giver et mindre-provenu på 3 mia. kr. Det skyldes at langt de fleste beskæftigede allerede opnår det fulde beskæftigelsesfradrag i det første eksperiment og de derfor ikke får glæde af den yderligere forhøjelse. Til gengæld er der en gruppe af overførselsmodtagere, der har en beskedent supplerende arbejdsindkomst, fra blandt andet honorarer og anden B-indkomst, og denne gruppe vil på den måde få glæde af forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget i bunden.

Det er ikke muligt at øge procenten for beskæftigelsesfradraget svarende til et umiddelbart mindre-provenu på 10 mia. kr., uden også at hæve loftet. Hvis fradragssatsen sættes til 100 pct. vil det give et umiddelbart mindre-provenu på 6,6 mia. kr., hvilket således er det højst mulige umiddelbare mindreprovenu inden for rammerne af denne type ændringer af beskæftigelsesfradraget.

2. Procent og loft øges parallelt

Beskæftigelsesfradraget har været øget flere gange siden indførelsen i 2004, og tilgangen har hver gang været, at loftet for beskæftigelsesfradraget øges parallelt med procenten, så det maksimale fradrag når ved samme indkomstniveau før og efter ændringen.

Når loftet øges parallelt er der ingen, der får øget marginalskat. Personer med indkomster under grænsen for, hvornår det maksimale fradrag nås, får alle en lavere marginalskat, mens alle personer over denne grænse får et fast kronebeløb i skattelempelse. Det indebærer et øget arbejdsudbud blandt personer under det maksimale fradrag og et lavere arbejdsudbud blandt personer over det maksimale fradrag. Sidstnævnte på grund af indkomsteffekten. Indkomsteffekten er et resultat af, at en skattelempelse indebærer, at den samme disponible indkomst kan opnås ved en lavere arbejdsindsats.

Stigningen i arbejdsudbuddet fra den lavere marginalskat dominerer faldet i arbejdsudbuddet fra indkomsteffekten, og ændringen i beskæftigelsesfradraget vil i dette tilfælde bidrage til øget arbejdsudbud. De afledte virkninger på den offentlige saldo af det øgede timearbejdsudbud er imidlertid negativ, hvilket skal ses i sammenhæng med, at det er personer med høje indkomster, som nedsætter arbejdsudbuddet, og personer med relativt lave indkomster, der øget arbejdsudbuddet.

Forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget giver en skattelempelse for alle med arbejdsindkomst og dermed øges det økonomiske incitament til at være beskæftiget frem for at være på overførselsindkomst, når beskæftigelsesfradraget øges. Udover

virksomheden på arbejdsudbuddet fra den lavere marginalskat, er der således også en positiv arbejdsudbudsvirkning fra øget incitament til deltagelse. Inklusive deltagelseeffekten er saldoeffekten fra det øgede arbejdsudbud positiv.

Beregninger af forhøjelser af beskæftigelsesfradraget svarende et umiddelbart provenu på hhv. 3, 5 og 10 mia. kr. indikerer en selvfinansieringsgrad på cirka 7 pct.

3. Fjernelse af øvre grænse for beskæftigelsesfradraget

En fjernelse af den øvre grænse over beskæftigelsesfradraget vurderes at være forbundet med et umiddelbart mindre-provenu på 11,0 mia. kr. Hvis eksperimentet blot skal give et mindre provenu skal procenten for beskæftigelsesfradraget således samtidig reduceres.

Når loftet over beskæftigelsesfradraget fjernes, betyder det i første omgang, at alle som i udgangspunktet opnåede det fulde fradrag, både vil få reduceret deres marginalskat samtidig med, at deres samlede skattebetaling også reduceres. Dette giver anledning til en positiv substitutionseffekt og en negativ indkomsteffekt på timearbejdsudbuddet, for denne gruppe.

For dem, der i udgangspunktet ikke opnår det fulde beskæftigelsesfradrag, bliver marginalsatten og den samlede skattebetaling øget fordi procenten for beskæftigelsesfradraget er reduceret i forhold til gældende regler.

Deltagelseeffekten opgøres for personer med en lønindkomst (for ledige en estimeret lønindkomst) op til et vist niveau. For personer med høje lønindkomster vurderes ændringer i forskelsbeløbet ikke at have nævneværdig betydning for deres beslutning om at deltage på arbejdsmarkedet. Når loftet over det maksimale beskæftigelsesfradrag hæves, er det hovedsagelig personer med indkomster over niveauet for beregning af en deltagelseeffekt, der får en lempelse, og derfor er deltagelseeffekten ved en isoleret fjernelse af loftet meget beskeden.

I eksperimentet med et mindre-provenu på 3 og 5 mia. kr. reduceres gevinsten ved beskæftigelse for de laveste indkomster, hvilket bidrager til en reduktion i forskelsbeløbet og dermed et fald i arbejdsudbuddet fra deltagelseeffekten. Omvendt giver eksperimentet med et umiddelbart mindre-provenu på 10 mia. kr. anledning til en positiv arbejdsudbudsvirkning som følge af øget deltagelse. Virkningen på arbejdsudbuddet er dog i begge tilfælde relativt beskeden i forhold til virkningen på arbejdsudbuddet fra lavere marginalskat.

De konkrete beregninger for de tre modeller med et umiddelbart mindre-provenu på 3, 5 og 10 mia. kr., viser at der kan være forholdsvis store selvfinansieringsgrader ved at fjerne loftet for beskæftigelsesfradraget. Selvfinansieringsgraden er størst ved eksperimentet med et umiddelbart mindre-provenu på 3 mia. kr., her er selvfinansieringsgraden 62 pct. Den høje selvfinansieringsgrad skal ses i sammen-

hæng med, at en fjernelse af loftet (og sænkelse af procenten) indebærer en skatte-
stigning for en relativt stor gruppe personer, som samtidig får en marginalskatte-
lempelse.

Uden et loft over beskæftigelsesfradraget er det forholdsvis dyrt at øge procenten.
Det skyldes, at en forøgelse af procenten lemper skatten på hele arbejdsindkom-
sten. For personer med høj arbejdsindkomst giver det en stor lempelse i kroner i
forhold til lempelsen på marginalen. Således er den ekstra marginalskattelempelsen
og dermed arbejdsudbudsvirkning, der kan opnås ved at bruge 2 eller 7 mia. kr.
mere end i modellen til 3 mia. kr. relativt beskedent.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister